

[Stegger Nielsen.]

og righoldige, selv om man nok til Tider kan møde Udsendelser, som man kunde ønske ikke havde fundet Sted. Jeg skal nævne den saa berygtede Udsendelse om en Fanges Dag paa Vridsløselille, som har været under stærk Debat i Folketinget. Det skal jeg nu ikke komme ind paa her, den Sag er tilstrækkeligt debatteret, men personlig finder jeg ogsaa, at det er en af de Udsendelser, man skulde have været forskaanet for, og at man bør være forskaanet for tilsvarende Udsendelser i Fremtiden. Men dette skal jeg, som sagt, lade ligge.

Jeg vil gerne til Slutning pege paa — og det er det, der har ligget mig paa Sinde med disse Bemærkninger — Programudvalgets vanskelige og ansvarsfulde Stilling, der netop opfordrer til, at Programudvalget vælges paa den bedst mulige Maade og det bredest mulige Grundlag, og under Hensyn hertil kunde jeg godt tænke mig en noget fyldigere Indflydelse lagt hen til Radio-raadet med dette Valg for Øje. Endvidere vil jeg gerne betragte det som givet, at der gennem den nye Rigsdagsrepræsentation tilføres Programudvalget et Medlem, og endelig kunde jeg ønske, hvis det var gør ligt, at de kirkelige Interesser, der er stærkt knyttet til Radiofonien, blev direkte repræsenteret i Programudvalget, hvilket de ikke er i Øjeblikket. De har en raadgivende Konsulent, men har ingen direkte Repræsentation.

Ja, det var de Bemærkninger, jeg paa mit Partis Vegne gerne vilde gøre. Jeg vil saa blot endnu sige, at det forekommer ogsaa mig, at den danske Statsradiofoni staaer godt og er anerkendt for sit gode Standpunkt Europa over. Det maa fremhæves, at vi har været heldige i vort Land med at skabe Radiofonien en Ledelse, og jeg vil udtale Haabet om, at den stærke Udvikling, som denne Kulturfaktor er inde i, stadig maa fortsættes paa en heldig og god Maade, saa Radiofonien i højere og højere Grad kan tjene sit Formaal, som er dette: Udsendelser af alsidig kulturel og oplysende Karakter. Skal dette kunne ske i Fremtiden, maa Rammerne altid være saa rummelige, at der bliver Plads for den Udvikling, som Livet skaber, og at de forskellige Organer indenfor Statsradiofonien kan udfolde sig og virke efter deres Hensigt. Jeg personlig finder, at det Lovforslag, vi her behandler, den første Revision af den oprindelige Radiospredningslov, aabner gode Muligheder herfor, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Laurits Knudsen: Det har ikke været saa ganske lige til for Rigsdagen at gennemføre en Lov om Radiospredning. Jeg skal i den Anledning minde om Loven af Marts 1926, den første Lov paa dette Omraade. Den gjaldt almindeligt for at være en af de mindste Love, der nogen Sinde havde været fremsat paa Rigsdagen, men det viste sig hurtigt, at Interesserne udefra var saa store, at man ikke kunde vurdere Loven efter dens Omfang. Jeg vil i denne Forbindelse ganske kort nævne, hvad der skete, da vi i Samlingen 1925—26 gennemførte den første Lov om Radiospredning. Man ansaa Lovforslaget for noget ret ubetydeligt, men som Følge af de store Interesser, der udefra gjorde sig gældende, maatte Folketingets Udvalg dog afholde 22 Møder om Sagen, foruden at en Mængde Henvendelser og Deputationer strømmede ind for at tilkendegive deres Interesse i at faa en saa god Lov som muligt. Det Arbejde, der blev udført den Gang, var meget anerkendelsesværdigt; og jeg er enig med den højtærede Minister i, at den gældende Lov af Marts 1926 har virket paa tilfredsstillende Maade.

Vi staaer altsaa nu overfor at skulle revidere denne Lov. Der er sikkert ingen Tvivl om, at de forskellige Opfattelser gaar i Retning af, at det foreliggende Lovforslag er faldet heldigt ud, men det er gaaet her som saa ofte, naar en Virksomhed har vokset sig stor, at jo mere den udvikler sig, des større Repræsentation kræves der i Ledelsen. Ved at følge de Forhandlinger, som er gaaet forud for Vedtagelsen i Folketinget, vil man da ogsaa se, at hele Interessen har samlet sig om dette ene: Repræsentationen. Der er ingen Tvivl om, at Lytterantallet, som i 1926 blev anslaaet til saadan noget som 60 000, nu er steget til adskillige Gange 60 000, og at disse naturligvis maa og skal have en stærkere Repræsentation i Radio-raadet. Lovforslaget er efter min Mening, som det foreligger vedtaget af Folketinget, afstemt i passende Forhold til den Udvikling, der er foregaaet siden 1926, idet, som den ærede Ordfører for Venstre (Stegger Nielsen) udtalte, man er gaaet den rigtige Vej, saa Lytterorganisationerne, som før besatte $\frac{1}{3}$ af Pladserne i Radio-raadet, nu faar een derudover, nemlig 6 af 15. Jeg tror ogsaa, at det Resultat, man er naaet til, vil vække almindelig Tilfredshed. Om dette kan betragtes som et Fremskridt for Radiobevægelsen i sin Helhed, skal jeg lade ganske uomtalt, det vil først vise sig, naar Loven har virket i nogen Tid. Men det er kun rimeligt, at der paa Grund af den store Lyttertillgang maatte foregaa en Forandring